

6 Ianuarie

**Sfintele Arătări ale Domnului nostru Isus Hristos
(Botezul; epifania)**

Duminică seara

Conform Mineiului pe luna ianuarie:

Când se va întâmpla ajunul Botezului Domnului Sâmbătă sau Duminică, post nu este. Și troparele Orelor Împărătești cu lecturile lor, nu se cântă Sâmbătă sau Duminică ci se cântă Vineri după obicei. Liturghie în aceea zi nu se face iar Vecernia se celebrează la vremea ei.

Adunându-ne în Biserică începem Vecernia cu binecuvântarea ca la Liturghie. La *Doamne strigat-am...* cântăm 8 stihiri, ale praznicului, glas 2. La *Mărire ... Și acum ...* același glas:... *Plecatu-Ți-ai creștetul Înaintemergătorului...*

Se face Intratul cu Evanghelia; Lumină lină; prochimenu zilei; lecturile cu troparele și stihirile lor. După lecturi, *Sfînte Dumnezeule...* nu se cântă, ci îndată ectenia mică și ecfonisul: *Că Sfânt ești Dumnezeul nostru...* Apoi lectura din Apostol (I Corinteni): *Fraților, deși sunt liber față de toți, ... și Evanghelia de la Luca: În al cincisprezecelea an al domniei Cezarului*

Tiberiu...

După lecturi, se zice ectenia întreită (a cererilor stăruitoare). Apoi: *Învrednicește-ne Doamne...* și ectenia: *Să plinim rugăciunile noastre...* cu ecfonisul: *Că bun și iubitor de oameni...* După rugăciunea de plecare a capetelor cu ecfonisul: *Fie puterea...*, se face dezlegarea deplină.

VECERNIA

Preotul: **Binecuvântată** este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire** Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. **Împărate** ceresc...

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **Mărire...** **Și** acum... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **Mărire...** **Și** acum... **T**atăl nostru...

Preotul: **Că** a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.** Doamne îndură-te spre noi (**de 3 ori**). **Mărire...** **Și** acum...

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

**Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.**

**Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,**

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

**Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.**

**Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.**

**Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.**

**De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.**

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor columnii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;

între aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întrețelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târătoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întineric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **Mărire** ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **Mărire** ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **Mărire** ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Vecerniei

Rugăciunea I

Doamne îndurate și milostive, îndelung răbdătorule și mult milostive, ascultă rugăciunea

noastră, și ia aminte la glasul cererii noastre; fă cu noi semn spre bine; povățuiește-ne în calea ta, ca să umblăm întru adevărul tău; înveșelește inimile noastre, ca să ne temem de numele tău cel sfânt. Pentru că mare ești tu, și faci lucruri minunate. Tu singur ești Dumnezeu, și nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne: puternic întru milă, și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângâia, și a mântui, pe toți cei ce nădăjduiesc întru sfânt numele tău. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Doamne, nu cu mânia ta să ne mustri, nici cu urgia ta să ne cerți. Ci fă cu noi după bunăvoința ta, vindecătorule și doctore al sufletelor noastre. Povățuiește-ne la limanul voii tale: luminează ochii inimilor noastre spre cunoașterea adevărului tău; și ne dăruiește cealaltă vreme a zilei de acum, și tot timpul vieții noastre cu pace, și fără de păcat. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Doamne Dumnezeul nostru, adu-ți aminte de noi păcătoșii și netrebnicii tăi robi, când chemăm

numele tău cel sfânt, și nu ne rușina întru așteptarea milei tale; ci ne dăruiește, Doamne, toate cererile spre mântuire; și ne învrednicește, să te iubim, și să ne temem de tine, din toată inimă noastră, și să facem în toate voia ta. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Cel ce cu cântări fără de tăcere, și cu preamărire neîncetată ești lăudat de sfințele Puteri, umple gura noastră de lauda ta, ca să dăm mărire numelui tău celui sfânt; și ne dă parte și moștenire cu toți cei ce se tem de tine întru adevăr, și păzesc poruncile tale. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților tăi. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Doamne, Doamne, cel ce cu palma ta cea preacurată cuprinzi toate, care ești îndelung răbdător cu noi toți, și-ți pare rău de răutățile noastre: adu-ți aminte de îndurările tale, și de mila ta. Cercetează-ne, întru bunătatea ta; și ne dă, cu darul tău, ca și în cealaltă vreme a zilei de acum, să scăpăm de uneltirile vicleanului cele de multe feluri, și fără de vătămare păzește viața noastră, cu darul Spiritului tău celui întru tot

sfânt. — Cu mila, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, și cu preasfântul, bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Dumnezeule, cel ce ești mare și minunat, care cu bunătatea cea nespusă, și cu purtarea de grijă cea bogată pe toate le chivernisești, cel ce ne-ai dăruit și bunătățile lumești, și ne-ai arvunit împărăția cea făgăduită, prin bunătățile cele promise nouă, cel ce ne-ai croit cale, ca și în partea zilei cea trecută să fim feriți de tot răul, dăruiește-ne, și cea rămasă să o împlinim fără prihană, înaintea sfintei tale măriri, ca să te laudăm pe tine, cel ce singur ești bun și iubitor de oameni Dumnezeu nostru. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VII

Dumnezeule cel mare și preaînalt, care singur ai nemurire, cel ce locuiești întru lumină neapropiată, care ai zidit toată făptura întru înțelepciune, cel ce ai despărțit lumina de întuneric, și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; care ne-ai

învrednicit pe noi, păcătoșii, să întâmpinăm și în ceasul de acum fața ta întru mărturisire, și să-ți aducem lauda cea de seara: însuți, iubitorule de oameni, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și o primește, ca pe o mireasmă cu bun miros; și ne dă nouă seara de acum, și noaptea ce vine, cu pace; îmbracă-ne întru arma luminii; mântuiește-ne de frica nopții, și de tot lucrul ce umblă în întuneric; și somnul, pe care l-ai dăruit spre odihna neputinței noastre, dă-ni-l neîngrozit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne, dătătorule al bunătăților, ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim noaptea numele tău, și cu gândul poruncilor tale fiind luminați, să ne sculăm în bucurie sufletească, spre lauda bunătății tale, rugăciuni și cereri milostivirii tale aducând, pentru păcatele noastre, și ale întreg poporului tău; pe care, pentru rugăciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu, întru milă îl cercetează. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **Cu** pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta, și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 2.
Se pun 8 stihiri, ale Praznicului, din Minei.**

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușa de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii,

până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

Stihirile Praznicului, din Minei, glas 2

Pe Luminătorul nostru, Care luminează pe tot omul, văzându-L Înaintemergătorul, venind să Se boteze, i se bucură sufletul și îi tremură mâna; Îl arată pe El și zice popoarelor: Iată, Cel ce mântuiește pe Israel, Cel ce ne eliberează pe noi din stricăciune. O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase, Dumnezeuul nostru, mărire ție!

Fie urechile Tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Pe Luminătorul nostru, Care luminează pe tot omul, văzându-L Înaintemergătorul, venind să Se boteze, i se bucură sufletul și îi tremură mâna; Îl arată pe El și zice popoarelor: Iată, Cel ce mântuiește pe Israel, Cel ce ne eliberează pe noi din stricăciune. O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase, Dumnezeuul nostru, mărire ție!

Pe 6: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este
îndurarea.

Mântuitorul nostru botezându-Se de rob și
mărturisit fiind prin venirea Spiritului, oștile
îngerești s-au înspăimântat văzându-L; iar glas
din cer, de la Tatăl, a venit: Acesta, pe Care își
pune mâna Înaintemergătorul, este Fiul Meu cel
iubit, întru Care am binevoit; Hristoase
Dumnezeul nostru, mărire ție!

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne;
așteptat-a sufletul meu cuvântul Tău,
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Mântuitorul nostru botezându-Se de rob și
mărturisit fiind prin venirea Spiritului, oștile
îngerești s-au înspăimântat văzându-L; iar glas
din cer, de la Tatăl, a venit: Acesta, pe Care își
pune mâna Înaintemergătorul, este Fiul Meu cel
iubit, întru Care am binevoit; Hristoase
Dumnezeul nostru, mărire ție!

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte,
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Apele Iordanului Te-au primit pe Tine, Izvorul; și Mângâietorul în chip de porumbel S-a coborât; plecatu-Și-a creștetul Cel ce a plecat cerurile; strigat-a și a zis lutul către Ziditorul: Pentru ce-mi poruncești fapte mai presus de mine? Eu am trebuință de botezul Tău! O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase Dumnezeuul nostru mărire ție!

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la El și El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Apele Iordanului Te-au primit pe Tine, Izvorul; și Mângâietorul în chip de porumbel S-a coborât; plecatu-Și-a creștetul Cel ce a plecat cerurile; strigat-a și a zis lutul către Ziditorul: Pentru ce-mi poruncești fapte mai presus de mine? Eu am trebuință de botezul Tău! O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase Dumnezeuul nostru mărire ție!

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele.

Vrând să mântuiești pe omul cel rătăcit, nu ai socotit nevrednicie a Te îmbrăca în chip de rob; că se cuvenea Ție, Stăpânului și Dumnezeu, să primești cele ale noastre, pentru noi. Că Tu,

Mântuitorule, botezându-Te cu trupul, ne-ai învrednicit pe noi de iertare. Pentru aceasta strigăm către Tine: Făcătorule de bine, Hristoase Dumnezeu nostru, mărire Ție!

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Vrând să mântuiești pe omul cel răătăcit, nu ai socotit nevrednicie a Te îmbrăca în chip de rob; că se cuvenea Ție, Stăpânului și Dumnezeu, să primești cele ale noastre, pentru noi. Că Tu, Mântuitorule, botezându-Te cu trupul, ne-ai învrednicit pe noi de iertare. Pentru aceasta strigăm către Tine: Făcătorule de bine, Hristoase Dumnezeu nostru, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

A Praznicului, glas 2

Plecatu-Ți-ai creștetul Înaintemergătorului, sfărâmat-ai capetele diavolilor, venit-ai la apele Iordanului, luminat-ai toate, spre a Te mări pe Tine Mântuitorule, Luminătorul sufletelor noastre.

Se face Intratul cu Evanghelia

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineata, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădăjduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeu nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstirea și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimenul zilei, glas 8

Iată acum binecuvântați pe Domnul, toți
slujitorii Domnului.

Stih: *Cei ce ați rămas în casa Domnului, în
curțile casei Dumnezeului nostru.*

Iată acum binecuvântați pe Domnul, toți
slujitorii Domnului.

**După prochimen, se citesc Lecturile cu
troparele și stihurile lor**

Preotul: **Î**nțelepciune!

Lectorul: **Din cartea Facerii (1,1-13), citire:**

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Lectorul: **L**a început a făcut Dumnezeu cerul și
pământul. Și pământul era netocmit și gol.
Întuneric era deasupra adâncului și Spiritul lui
Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Și a zis
Dumnezeu: „Să fie lumină!”. Și a fost lumină. Și a
văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a
despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina
a numit-o Dumnezeu ziuă, iar întunericul l-a
numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață:
ziua întâi. Și a zis Dumnezeu: „Să fie o tărie prin
mijlocul apelor și să despartă ape de ape”. Și a fost
așa. A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit

Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei: Tăria a numit-o Dumnezeu cer. Și a văzut Dumnezeu că e bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: „Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul!”. Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul. Uscatul l-a numit Dumnezeu pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Apoi a zis Dumnezeu: „Să dea pământul din sine verdeață: iarbă, cu sămânță într-însa, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămânță în sine, după fel de pământ!”. Și a fost așa. Pământul a dat din sine verdeață: iarbă care face sămânță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori cu sămânță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a treia.

Apoi, se cântă troparul acesta, glasul a 5-lea:

Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, mărire ție.

Și îndată stranele cântă sfârșitul troparului pe glasul al 5-lea, cu următoarele stihuri:

... ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, mărire ție.

Apoi stihurile:

Stih 1: **Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvântează; luminează fața Ta peste noi și ne miluiește. Și se cântă sfârșitul troparului.**

Stih 2: **Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.**

Și se cântă sfârșitul troparului.

...ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, mărire ție.

Apoi stihurile:

Stih 3: **Mărturisească-se ție popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se ție popoarele toate; pământul și-a dat rodul său.**

Și se cântă sfârșitul troparului.

...ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, mărire ție

Stih 4: **Binecuvântează-ne pe noi Dumnezeule, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.**

Și se cântă sfârșitul troparului.

...ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, mărire ție

Mărire..., Și acum...,

Apoi iarăși troparul:

Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, mărire ție.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Cartea a patra a Regilor (2,6-14), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: A zis Ilie: „Rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Iordan!” Iar Elisei a răspuns: „Cât este de adevărat că Domnul este viu și cum este viu și sufletul tău, tot așa de adevărat este că nu te voi lăsa singur!” Și s-au dus amândoi; și s-au dus și

cincizeci din fiii prorocilor și au stat deoparte din fața lor, iar ei amândoi ședeau lângă Iordan. Atunci luând Ilie mantia sa și strângând-o vălătuc, a lovit cu ea apa și acesta s-a strâns la dreapta și la stânga și au trecut ca pe uscat. Iar după ce au trecut, a zis Ilie către Elisei: „Cere ce să-ți fac înaintea de a fi luat de la tine”. Iar Elisei a zis: „Spiritul care este în tine să fie îndoit în mine!” Răspuns-a Ilie: „Greu lucru ceri! Dar de mă vei vedea când voi fi luat de la tine, va fi așa; iar de nu mă vei vedea nu va fi”. Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car și cai de foc și, desprinzându-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt la cer. Iar Elisei se uita și striga: „Părinte, părinte, carul lui Israel și caii lui!” Și apoi nu l-a mai văzut. Și apucându-și hainele le-a sfâșiat în două. Apoi, aducând mantia lui Ilie, care căzuse de la acesta, s-a întors înapoi și s-a oprit pe malul Iordanului. Și a luat mantia lui Ilie care căzuse de la acesta și a lovit apa cu ea zicând: „Unde este Domnul Dumnezeuul lui Ilie?” Și lovind, apa s-a tras la dreapta și la stânga și a trecut Elisei. Iar fiii prorocilor cei din Ierihon, văzându-l de departe, au zis: „Spiritul lui Ilie s-a odihnit peste Elisei!”. Și au ieșit înaintea lui și i s-au plecat până la pământ, zicându-i: „Iată, la noi, robii tăi, se află cincizeci de oameni voinici; să se aducă să caute pe stăpânul tău, poate l-a dus Spiritul Domnului și l-a aruncat pe vreun munte sau într-o vale”. Iar el a zis: „Să nu-i trimiteți!”.

Apoi, se cântă troparul acesta, glasul al 5-lea:

**Păcătoșilor și vameșilor, pentru
mulțimea milei Tale, Te-ai arătat
Mântuitorul nostru. Că unde avea să
strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce
ședeau întru întuneric? Iubitorule de
oameni, mărire ție.**

**Și îndată stranele cântă sfârșitul troparului
pe glasul al 5-lea, cu următoarele stihuri:**

**...Că unde avea să strălucească lumina
Ta, dacă nu celor ce ședeau întru
întuneric? Iubitorule de oameni, mărire
ție.**

**Stih: Domnul a împărățit, întru
podoabă S-a îmbrăcat.**

Și se cântă sfârșitul troparului.

**...Că unde avea să strălucească lumina
Ta, dacă nu celor ce ședeau întru
întuneric? Iubitorule de oameni, mărire
ție.**

**Stih: Ridicat-au râurile, Doamne,
ridicat-au râurile glasurile lor.**

Și se cântă sfârșitul troparului.

...Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, mărire ție.

Stih: **Minunate sunt înălțările mării; minunat este, întru cele înalte, Domnul.**

Și se cântă sfârșitul troparului.

Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, mărire ție.

Mărire..., Și acum...,

Apoi se zice iarăși troparul:

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei Tale, Te-ai arătat Mântuitorul nostru. Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, mărire ție.

Preotul: Înțelepciune!

**Lectorul: Din Prorocia lui Isaia (1,16-20),
citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Acestea zice Domnul: Spălați-vă și vă curățiți; scoateți viclesugurile din sufletele voastre, dinaintea ochilor Mei, părăsiți-vă de răutățile voastre. Învățați-vă a face bine; căutați judecata, izbăviți pe cel năpăstuit, faceți judecată săracului și dreptate văduvei. Și veniți să ne întrebăm, zice Domnul: și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albi, iar de vor fi ca roșeala, ca lâna le voi albi; și de veți vrea și de Mă veți asculta pe Mine, bunătățile pământului veți mânca; iar de nu veți vrea și de nu Mă veți asculta pe Mine, sabia vă va mânca pe voi; că gura Domnului a grăit acestea.

Ectenie mică

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata,

preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. **Pace** (†) tuturor.

Poporul: *Și spiritului tău.*

Prochimen, glas 3: **D**omnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: **D**omnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Preotul: Înțelepciune.

Lectorul: Din Epistola întâi către Corinteni, a Sfântului Apostol Pavel (9,19-27), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Fraților, deși sunt liber față de toți, m-am făcut rob tuturor, ca pe cei mai mulți să-i dobândesc. Cu iudeii am fost ca un iudeu, ca să dobândesc pe iudei. Cu cei de sub Lege, ca unul de sub Lege, deși eu nu sunt sub Lege, ca să dobândesc pe cei de sub Lege. Cu cei ce n-au Legea, m-am făcut ca unul fără Lege, deși nu sunt fără de Legea lui Dumnezeu, ci având Legea lui Hristos, ca să dobândesc pe cei ce nu au Legea. Cu cei slabi m-am făcut slab, ca pe cei slabi să-i dobândesc. Tuturor m-am făcut toate, ca în orice chip, să mântuiesc măcar pe unii. Și toate le fac pentru Evanghelie, ca să fiu părtaș la ea. Nu știți voi că aceia care aleargă în stadion, toți aleargă, dar numai unul ia premiul? Alergați așa ca să-l luați. Și oricine se luptă se înfrânează de la toate. Și aceia, ca să ia o cunună stricăcioasă. Cu atât mai mult noi, pentru una nestricăcioasă. Eu deci așa alerg, nu ca la întâmplare; așa mă lupt cu pumnul, fără să lovesc în aer. Ci îmi chinuiesc trupul meu și îl supun robiei, ca nu cumva altora propovăduind, eu însumi să mă fac netrebnic.

Preotul: Pace (†) ție, cititorule.

Lectorul: Și spiritului tău.

Poporul: Aleluia, glas 3

Aliluia, Aliluia, Aliluia

Răspuns-a inima mea cuvânt bun; grăiesc
cu lucrurile mele împăratului.

Stih: *Împodobit este cu frumusețea mai mult
decât fiii oamenilor.*

Preotul, cu glas înalt:

*Preotul: Î*ntelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta
Evanghelie.

Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

*Preotul: C*itire din sfânta Evanghelie după Sfântul
Apostol și Evanghelist Luca.

*Poporul: M*ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

*Preotul: S*ă luăm aminte.

Evanghelia după Luca (3, 1-18)

În al cincisprezecelea an al domniei Cezarului Tiberiu, pe când Pontiu Pilat era procuratorul Iudeii, Irod, tetrarh al Galileii, Filip, fratele său, tetrarh al Itureii și al ținutului Trahonitidei, iar Lisantias, tetrarh al Abilenei, în zilele arhieriei Anna și Caiafa, a fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie. Și a venit el în toată împrejurimea Iordanului, propovăduind botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor. Precum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia prorocul: „Este glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui. Orice vale se va umple și orice munte și orice deal se va pleca; căile cele strâmbe se vor face drepte și cele colțuroase, drumuri netede. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu“. Deci zicea Ioan mulțimilor care veneau să se boteze de el: Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți, dar, roade vrednice de pocăință și nu începeți a zice în voi înșivă: Avem tată pe Avraam, căci vă spun că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam. Acum securea stă la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc. Și mulțimile îl întrebau, zicând: Ce să facem deci? Răspunzând, Ioan le zicea: Cel ce are două haine să dea celui ce nu are și cel ce are bucate să facă asemenea. Și au venit și vameșii să se boteze și i-au spus: Învățătorule, noi ce să facem? El le-a răspuns: Nu faceți nimic mai mult peste ce vă este rânduit. Și îl întrebau și ostașii, zicând: Dar noi ce să facem? Și le-a zis: Să nu

asupriți pe nimeni, nici să învinuiți pe nedrept, și să fiți mulțumiți cu solda voastră. Iar poporul fiind în așteptare și întrebându-se toți despre Ioan în cugetele lor: Nu cumva el este Hristosul? A răspuns Ioan tuturor, zicând: Eu vă botez cu apă, dar vine Cel ce este mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Spirit Sfânt și cu foc, a Cărui lopată este în mâna Lui, ca să curețe aria și să adune grâul în jitnița Sa, iar pleava o va arde cu foc nestins. Încă și alte multe îndemnând, propovăduia poporului vestea cea bună.

Poporul: *Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.*

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi (de 3 ori).*

Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți Frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării noastre, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericirile și pururea pomenirii Ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și într-o tot cinstită biserică aceasta; și pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri, și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeu Părinților noștri, și laudat și preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădăjduit și noi într-o Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție mărire se cuvine, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Seara toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, și Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, și spre moștenirea Ta. Că Ție, judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, robii Tăi și-au plecat capetele lor, și și-au supus cerbicile lor, nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, și așteptând mântuirea Ta; pe aceștia îi păzește în toată vremea, și în aceasta seară de acum, și în noaptea ce vine, de tot dușmanul, și de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, și de gânduri deșarte, și de pofte rele.

Preotul, cu glas înalt:

Fie puterea împărăției Tale binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea într-adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel care în Iordan, bine a voit a se boteza de la Ioan, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat. Că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea

Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase
Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție!